

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Nováka a soudců JUDr. Věry Dvořákové a Zdeňka Kovářika v hlavním líčení konaném dne 13. 11. 2012 rozhodl

t a k t o :

Obžalovaný

O. M.,

nar. xxx, v ČR trvale bytem xxx, xxx, st. příslušnost Ázerbajdžánská republika, t. č. VV xxx xxx,

je vinen, že

dne 17. 2. 2012 v době kolem 00:15 hodin v xxx, xxx, přišel obžalovaný O. M., nar. xxx, do zdejší restaurace xxx, sdělil obsluhujícímu A. T., nar. xxx, že čeká na kamaráda a posadil se na židli za vchodovými dveřmi, načež kolem 00:30 hodin vešli do této restaurace poškozený A. Z., nar. xxx, státní příslušník Ukrajiny, poškozený S. B., nar. xxx, státní příslušník Ukrajiny, M. S., nar. xxx a R. M., nar. xxx v xxx, a chtěli si objednat pití, na což jim A. T. sdělil, že podnik už bude zavírat a již nepřijímají objednávky, jmenovaní tedy začali opouštět restauraci a při odchodu vznikl mezi obžalovaným M., poškozeným Z. a poškozeným B. slovní konflikt, obžalovaný poté s oběma jmenovanými vyšel na ulici, kde již stál svědek M. a kam z restaurace vycházel svědek S., zde pokračovala slovní roztržka mezi zúčastněnými, načež v době kolem 00:50 hodin, na základě předchozí telefonické žádosti obžalovaného, přijel se svým vozidlem Hyundai Elantra, RZ xxx před tuto restauraci I. K., nar. xxx, státní příslušník Ukrajiny, obžalovaný, který při příjezdu tohoto vozidla stál s ostatními zúčastněnými na chodníku před uvedenou restaurací, nasedl do vozidla I. K. na místo spolujezdce, kde si z blíže nezjištěného místa vzal zavírací nůž s nápisem "yong cheng" v černošedomodrém barevném provedení, délky čepele 95 mm, vystoupil z vozidla, a po krátké chvíli, v rozrušení vyvolaném předchozím napadáním ze strany poškozených a jejich hrubě

urážlivými výrazy na adresu jeho matky a výhrůžkami, že je třeba vše vyřídit ihned, reagoval na fyzické napadení ze strany poškozeného Z. dvěma ranami nožem do rozhraní bederní a hýžděové krajiny vlevo zevně v čáře zadní pažní a do zevní strany levého stehna, načež poškozený Z. začal utíkat směrem k ulici xxx, obžalovaný M. se za ním rozběhl, poškozený Z. z místa utekl, přičemž M. S. a R. M. zůstali stát na chodníku, ale poškozený S. B. se rozběhl za obžalovaným M., který se po několika metrech běhu zastavil, v té chvíli byl napaden poškozeným B., otočil se na něj a v průběhu následujícího fyzického konfliktu jej zranil nožem tak, že ho zasáhl čtyřmi ranami do pravého třísla a stehna, levého boku a předloktí, načež nastoupil do vozidla Ievgena Kushnira a z místa činu uprchl, přičemž svým jednáním poškozenému A. Z. způsobil povrchní bodnou ránu na rozhraní bederní a hýžděové krajiny vlevo zevně a bodnou ránu na zevní straně levého stehna, tedy poranění ze soudně lékařského hlediska kvalifikované jako drobné uškození na zdraví nedosahující závažnosti ublížení na zdraví, a poškozenému S. B. způsobil bodnou ránu pravého třísla, kde v průběhu bodného kanálu došlo k dvojnásobnému porušení pravé kyčelní tepny a dalšímu porušení pravé kyčelní žíly, dále mu způsobil bodnou ránu pravého stehna, povrchovou bodnou ránu břicha na levém boku a bodnou ránu levého předloktí, kdy následkem vícečetných bodných poranění, provázených velkou krevní ztrátou a na ni navazující těžkou poúrazovou poruchou krevní srážlivosti, vedoucí již k nekontrolovatelnému pokračování krvácení i z neporaněných cév, poškozený dne xxx v xxx, ve FN xxx zemřel,

t e d y : jinému v silném rozrušení ze strachu a v důsledku předchozího zavrženíhodného jednání poškozeného ublížil na zdraví a způsobil tímto jednáním smrt

čímž spáchal

zločin ublížení na zdraví z omluvitelné pohnutky podle ustanovení § 146a odst. 1, odst. 5 trestního zákoníku,

a za to se odsuzuje

podle § 146a odst. 5 trestního zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v délce 2 (dvou) let.

Podle § 56 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s dozorem.

Podle § 101 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku se zabírá zavírací nůž s nápisem "yong cheng" v černošedomodrém barevném provedení, délky čepele 95 mm,

ODŮVODNĚNÍ

Po provedeném dokazování v hlavním líčení soud na základě výpovědi svědků Z., M., S., T., S., S., K., B., R., S., V., K., M. a svědkyně L., na základě znaleckých posudků a listinných důkazů a s přihlédnutím k výpovědím obžalovaného zjistil a vzal za prokázané :

Dne 17. 2. 2012 krátce po půlnoci navštívil obž. O. M. restauraci xxx v ulici xxx, aby zde vyčkal příjezdu kamaráda I. K., který jej měl odvézt domů na xxx, xxx. Krátce po něm přišli poškození A. Z. a S. B., společně s M. S. a R. M., přičemž všichni čtyři byli pod vlivem alkoholu. A. Z. měl pocit, že se na něj obžalovaný M. drže podíval, vyšli společně na ulici a tam došlo nejprve ke slovnímu a poté k fyzickému konfliktu mezi obžalovaným M. a

poškozenými Z. a také S. B. Obžalovaný se celou dobu snažil konfliktu vyhnout, ale jeho smírná oslovení a nabídky odložení řešení věci na další den nebyly poškozenými akceptovány. Jejich hrozby na adresu obžalovaného M. zesilovala i přítomnost dalších dvou kamarádů, s nimiž do restaurace přišli, z nichž M. S. jevil snahu vyvolat konflikt s I. K., který na místo posléze přijel, a nakonec později dokonce opakovaně ranami do obličeje napadl na věci nezúčastněného A. T. Poškození, a z nich zejména poškozený B., adresovali obžalovanému řadu výhrůžek a nadávek a vulgární nadávky adresovali též na adresu jeho matky. Obžalovaný nastoupil do vozidla k I. K., poškození Z. a B. mu stále nadávali a vyzývali ho, aby vystoupil a věc se vyřešila na místě a neodkládalo se řešení na další den. Obžalovaný po zhruba deseti vteřinách vystoupil, měl připravený vyhazovací nůž a poté, co na něj zaútočil poškozený Z., nožem jej bodl do zevní strany levého stehna a do rozhraní bederní a hýžděové krajiny vlevo zevně. Poškozený Z. se dal na útěk, obžalovaný M. jej krátce pronásledoval a když se zastavil, udeřil jej do zátylku a zezadu na něj naskočil poškozený B. Došlo ke rvačce, při níž se oba jmenovaní dostali na zem a znovu vstali, napodruhé se zvedl již samotný obž. M., který nasedl do vozidla I. K. a z místa společně odjeli. Poškozený B. v průběhu konfliktu s obž. M. utrpěl čtyři bodná poranění, a to bodnou ránu pravého třísla, kde v průběhu bodného kanálu došlo k dvojnásobnému porušení pravé kyčelní tepny a dalšímu porušení pravé kyčelní žíly, dále bodnou ránu pravého stehna, povrchovou bodnou ránu břicha na levém boku a bodnou ránu levého předloktí, kdy následkem vícečetných bodných poranění, provázených velkou krevní ztrátou a na ni navazující těžkou poúrazovou poruchou krevní srážlivosti, vedoucí již k nekontrolovatelnému pokračování krvácení i z neporaněných cév, v důsledku čehož poškozený dne xxx v xxx, ve FN xxx zemřel.

Obž. O. M. nejprve dne 18. 2. 2012 odmítl vypovídat, poté se však k věci vyjádřil dne 20. 2. 2012 před soudcem rozhodujícím o návrhu na vzetí do vazby, podrobně k věci vypověděl dne 28. 2. 2012 a shodně vypovídal i v hlavním líčení. Popřel úmysl kohokoliv usmrtit. Zdůraznil, že se snažil vyhnout konfliktu, nabízel poškozeným smírně ruku, což ale dotyčné vedlo jen k nadávkám na adresu jeho matky. Když nasedl do auta, padlo ze strany poškozeného B., že s ním ještě neskončil, že budou pokračovat. On vzal z auta nůž, vystoupil a poškozený Z. ho v té chvíli opět napadl. Udeřil ho také, přičemž neví, zda měl nůž zavřený či otevřený. Z. se dal na útěk, on běžel kus za ním a jeho pronásledoval poškozený B. Ten mu dal ránu pěstí, trefil jeho tvář. Odhodil ho, byl napaden podruhé, šlo o úder kolenem směrem na břicho. Přitom se B. sám nabodl na nůž. Neví o dalších bodnutích, snad k nim došlo ve chvíli, kdy dotyčného objal pažemi. Cítil se během útoku ohrožen na životě, útočníci byli čtyři. Určitě byl ohrožen na zdraví, možná mohl přijít i o život.

Svědék A. Z. byl vyslechnut v přípravném řízení, k hlavnímu líčení se nedostavil s tím, že studuje ve Finsku a nemá prostředky na cestu. Dne 9. 3. 2012 uvedl, že byl s kamarády v restauraci xxx, pak v ulici xxx zašli do xxx, kde jim obsluha řekla, že už zavírají. Stál u dveří, koukal na něj jeden muž, zeptal se o co jde a dotyčný řekl, ať jdou mluvit na ulici. Tam prohlásil, že je ještě hodný a ať jdou pryč, že může být ještě zlejší. Oslovoval ho „brácho“, on se ohradil, že není jeho brácha, otočil se S. a taky mu řekl „brácho“. Dal S. ruku na rameno a S. mu ruku sundal s tím, že ani on není jeho brácha. Muž řekl, že budou mluvit jinak a někam volal. Pak chtěl jeho telefonní číslo. Dal mu ho a řekl mu své jméno. Přijelo auto, muž si sedl dovnitř. Za 10 sekund vystoupil řidič, on se na něj díval, aniž by si všiml, kdy vyšel ten Ázerbajdžánec. Najednou na levém stehně ucítil jakýsi úder. Pak ho muž udeřil podruhé, do levého boku. Někdo zakřičel, že má nůž a on muže odstrčil. Ten se začal prát se S. To on neviděl, uskočil bokem. Zaslechl několikrát zakvičení, trvalo to asi 2 vteřiny, muž pak skočil do auta a ujel. Stehy si nechal vyndat na Ukrajině 1. března 2012.

M. S. v přípravném řízení dne 9. 3. 2012 vypověděl, že cestou z restaurace xxx pocházeli ulicí xxx, a tam zašli do xxx. Podal si ruku s O. Kamarádi A., S. a R. zůstali u dveří. Obsluha řekla, že už zavírají. Viděl kamarády odcházet s O. Venku začala hádka. O. položil ruku na rameno A., ten mu ji cuknutím shodil. O. říkal: „Rozejdeme se, bratře, v dobrém.“ S. prohlásil, že to není jeho bratr, proč mu tak říká. O. s A. poodstoupili dál, začali se dohadovat. On se je snažil oddělit a uklidnit. Přišli zpátky ke vchodu. O. někomu telefonoval. Pak zase O. poodešel se S. a on šel k nim a zase se je snažil uklidnit. O. řekl jeho kamarádům, ať mu dají telefonní čísla, že si to vyřídí další den. A. souhlasil, číslo mu dal. O. ještě jednou někam telefonoval, pak za 3-5 minut přijelo auto a O. si sedl na místo spolujezdce. Zavřel okno. Po 5-10 vteřinách vystoupil, přišel k A., který stál u auta na chodníku. Bez řeči k A. přistoupil a rukou, jakoby obloukem, ho udeřil do nohy. V té chvíli vystoupil řidič. S. se vrhnul na O. a objal ho oběma rukama. O. se k němu otočil a snažil se ho shodit. Řidič svědka vyzýval, aby šel k němu, on se ale otočil a šel k centrální poště. Zastavil policejní auto a jeli na místo. Už tam byla jiná hlídka policie. S. položili na římsu. Všiml si předtím, že když O. udeřil A. do nohy a ruku vracel, že v ní má nůž. S., když na O. skočil, ten nůž neviděl. Myslí si, že O. chtěl napadnout jen A., ale S. na něj naskočil a proto napadl i S. Určitě O. nevyhrožovali. S. na něj skočil až potom, co použil nůž. Do té doby tam bylo pošťuchování a strkanice.

V hlavním líčení potvrdil, že konflikt měl vzniknout proto, že se jeden na druhého špatně podíval. Nepadaly žádné hrozby, O. poukazoval na to, že je jeden proti čtyřem a navrhoval, aby to vyřídili další den. Podával A. ruku. A. trval na tom, že se to vyřídí hned. Slyšel A., jak říká, že není žádný O. bratr. O. nasedl do auta a A. ho vyzýval, ať vystoupí a vyřídí to s ním ihned. Svědek popřel, že by se kdokoliv nevhodně vyjadřoval na adresu O. rodiny a zejména jeho matky. O. pak doslova za vteřinu vystoupil z auta, zaklesl se do sebe s A. a ten pak utekl. Zaklesnutí do sebe nepředcházelo žádný úder ani ze strany A. ani ze strany O. A. se dal na útěk, O. ho nedohonil, obrátil se a v té chvíli na něj zezadu skočil S. Držel O. kolem krku. Pak už nic neviděl. Řidič auta, které přijelo pro O., mu řekl, aby se do konfliktu nijak nemíchal. Svědek dále potvrdil, že on, A. i S. se věnovali bojovému umění sambo.

R. M. na policii dne 15. 3. 2012 popsal, že barman v xxx řekl, že už zavírají. Čekal tedy čekal na chodníku. Asi za 30 vteřin vyšli ostatní, s nimi Ázerbajdžánec starý asi 23 až 24 let. Něco si říkali, pak ten Ázerbajdžánec někam volal. Za chvíli na to přijelo auto černé barvy. Ázerbajdžánec do něj sedl, za 5 až 10 vteřin vystoupil a vystoupil i řidič. Před tím, než Ázerbajdžánec vlezl do auta, něco proběhlo mezi ním a kamarády. Ázerbajdžánec po vystoupení z auta přiběhl k A. a S. a začali se prát rukama - bili se pěstmi. Viděl to na vzdálenost 10 až 15 metrů. Trvalo to 5 až 10 vteřin, spíš méně. A. odběhl a Ázerbajdžánec se rval dál se S. Ta rvačka se S. trvala asi 15 vteřin. Pak auto z místa odjelo.

Svědka v hlavním líčení potvrdil, že konflikt probíhal mezi O., A. a S., ostatní, včetně něj, se snažili všechno uklidnit. Neviděl, že by obžalovaný pronásledoval prchajícího A., ani u něj neviděl nůž. Obžalovaný oslovoval A. a S. „bratře.“ Dále uvedl, že toho večera vypil 2 – 3 piva, stejně jako ostatní. Popřel, že by O. v době, kdy nasedl do auta, někdo vyhrožoval nebo ho provokoval.

A. B. konstatoval, že S. byl nekonfliktní člověk.

N. R. sdělil, že O. je mírumilovný člověk. Měl strach z ukrajinské mafie. Stěžoval si na bolest v zátylku. Prý ho napadli, porval se.

B. M. vypověděl, jak mu střetnutí popsal jeho syn O. Ukrajinci byli uraženi, jak se na ně podíval a chtěli ho potrestat. Snažil se domluvit na další den setkání, ale nechtěli ho pustit. Nabízenou ruku odmítli. Prý není jejich bratr. A. ho kopl. S. mu řekl „dvě rány a bude z tebe mrtvola“. Byli čtyři. Nasedl do auta, kopali do dveří. S. vystoupil, měl nůž, který našel pod loketní opěrkou, dostal ránu za ucho – měl bouli několik dní, ale lékaři ji nechtěli vidět. S. syna chytil, dělal sambo, syn držel nůž a jak spadli, tak dotyčný spadl na ten nůž. Závěrem se svědek omluvil rodině postiženého.

S. L. k věci samé neuvedla nic podstatného. Na O. čekala doma, zavolal jí, že brzy přijede, pak přijel a zase odešel.

J. S. popsal, že byl u přítelkyně v bytě ve čtvrtém patře v xxx, vedle vchodu do xxx. Z ulice zaslechl řev. Na ulici mírně vpravo ze svého pohledu viděl dva muže, jak se perou. Jeden bil druhého pěstmi a druhý do prvního jakoby bodal. Údery vedl zezdola nahoru. Sledoval rvačku po dobu necelé jedné minuty. Poté druhý muž ten předmět strčil do kapsy a odešel k nedaleko zaparkovanému vozidlu a vozidlo odjelo.

J. V. popsal, že šel kolem 24,00 hod. s kamarádem V. K. do baru xxx xxx, viděl na vzdálenost 20 metrů 3-4 muže. Něco řešili. Pak po cca 40 minutách viděl záchranku a policisty. V. viděl, když šli do baru, zastavit u mužů nějaké auto a jeho řidič tam vystoupil.

V. K. potvrdil, že viděl přijet auto, jehož řidič vystoupil.

I. K. uvedl, že mu O. volal kolem 00:25 hodin a chtěl vyzvednout ze xxx. Přijel kolem 00.50-00.55 hodin. Vedle vchodu do xxx stál personál, dva nebo tři lidi, a další tři lidi, které neznal. Pak tam byl O. a S., kterého tehdy také neznal. Podal si ruce s personálem. Jeden z Ukrajinců se ptal, proč přijel a někdo z personálu řekl, že je všechno v pořádku, že je klient. S. s O. stáli asi 15 metrů opodál a křičeli na sebe. Asi za pět minut se vrátili ke vchodu k ostatním, pořád na sebe křičeli, to trvalo asi minutu. Pak O. sedl k němu do vozidla. Začal si prohlížet kapsy a ptal se, kde má peněženku. Vystoupil s tím, že má na něj počkat. Stáli tam asi patnáct vteřin a na to jeden z Ukrajinců začal utíkat. O. běžel za ním, dvakrát se ohnal rukama, jakoby pěstí. S. se rozběhl za O. a udeřil ho do hlavy. Začala mezi nimi rvačka. Když skončila, O. šel k autu, S. stál a rovnal si bundu. Odjeli pryč. Nevšiml si, že by na místě byl někdo zraněný. To by ho odvezl do nemocnice.

Svědék v hlavním líčení uvedl, že v době, kdy ho obž. M. žádal o odvoz, neslyšel v jeho hlase žádné rozrušení. Když přijel, tak tam byli tři muži, kteří provokovali a vykřikovali nadávky. Fyzický útok první začal A. On a S. stáli přímo vedle dveří spolujezdce ve chvíli, kdy O. do vozu nastoupil. Ještě tam tahali za kliku a říkali „pojd' ven, pojd' ven, proč odjíždíš“, a pokračovali v nadávkách. Poté, co O. vystoupil, ho jako první napadl A. O tom, že v dané chvíli měl obž. M. u sebe nůž, nevěděl. Průběh střetnutí viděl v zrcátku, A. utíkal, za ním O. a za O. běžel S., a zezadu ho udeřil do zátylku a pak na něho naskočil.

A. T. vypověděl, že pracoval v baru jako obsluha. Kolem půlnoci přijímali poslední objednávky. Kolem 0,15 hod. přišel O., zda může počkat na auto. Asi v 00,30 hod. přišli čtyři muži. M. kterého znal, řekl, že už zavírají. Šli zpět ke dveřím. Slyšel A., jak se ptal O.: „Co koukáš“. Pak vyšli ven. O. oslovil A.: „Bratře, zítra se domluvíme“. A. odpověděl: „Ty nejsi můj brácha.“ O. mu řekl, že mu dá telefon a domluví se zítra. Rozdělili je od sebe on, M. a S. Držel O., který se nebránil, ale A. se chtěl prát. Pak udeřil S. O. a začali se rvát. Znovu je rozdělili. A. šel za O., ten mu podával ruku, ale A. řekl, že mu ji podá, až bude chtít. Přijelo

auto, řidič vystoupil, a ti kluci se chtěli s ním prát. Uklidňoval je, řidič si sedl zpět. Pak si O. sedl do auta na 5-10 sekund, vystoupil a zeptal se A., jestli to chce řešit hned. A. ho udeřil a začala rvačka. A. někam utekl, O. běžel za ním. Ze strany na něj zaútočil S. Byli vzdáleni 7-10 metrů. S. upadl na zem, O. chtěl nastoupit do auta, S. vstal a znovu ho napadl, pak upadl na kolena, O. nasedl do auta a odjeli.

V hlavním líčení svědek potvrdil, že O. se snažil věc řešit smírně, byl ale napadán A. a S. V průběhu slovního konfliktu O. telefonoval, ale nevolal on, někdo volal jemu. Poškození adresovali O. a jeho matce velmi sprosté nadávky. I v této situaci se O. snažil o smírné řešení. Že jsou opilí, vyřeší to zítra, zavolají si. O. byl střízlivý. Snažil se vysvětlit, že není žádný problém, rozejdou se jako bratři. Oni mu řekli: „dnes nebo nikdy“. Proč O. vystoupil z auta neví, snad mu poškození něco řekli, co on již neslyšel. Někdo z stál před kapotou toho auta. Po vystoupení z auta dostal O. od A. úder a začalo to praní se. Ví, že S. s A. dělali bojový sport sambo. Svědek dále popsal, že položil poškozeného S. B. na parapet, dal pod něj svoji bundu a čekal na záchranku a policii. Zašel dovnitř, aby se ohřál, po nějaké době vyšel znovu ven. S. mu řekl, že S. zemřel a napadl ho úderem do obličeje. Když pak záchranka začala dávat S. do auta, zeptal se M., co říká záchranka a M. mu znovu dal pěstí do tváře.

A. S. popsal, že kolem 23.40 přišli do restaurace čtyři U., byli opilí, agresivní. Obsluha jim řekla, že se zavírá. Jeden z těch mužů řekl rusky O. "co čumíš". O. pak s ním odcházel ven. Stál zády ke vstupním dveřím, proti němu v půlkruhu čtyři Ukrajinci, několikrát do něj strčili, on se nebránil. Za 5 až 10 minut uslyšel řev, on jim říkal „brat“, oni odpovídali, že nejsou jeho bráchové. Dva z nich O. provokovali a fyzicky napadli. Byly tam nějaké rány pěstí. Šli je odtrhnout. O. mužům říkal, že si promluví zítra, oni chtěli hned. Přijelo auto. Vystoupil muž. Ukrajinci se ho ptali, jestli chce problémy, on odpověděl, že nechce. O. si vzal číslo na jednoho z Ukrajinců, že mu další den zavolá. Vrátil se do xxx a po pěti až deseti minutách viděl, jak jeden Ukrajinec běží po chodníku směrem do ulice xxx. Za ním běžel O. a za ním třetí Ukrajinec. První muž utekl. Ten co běžel za O. mu řekl, "já jsem tady, pojď ke mně". O. se na něj otočil a začali se prát. Boxovali. Ukrajinec upadl na zem. O. šel k autu a odjel s řidičem pryč.

Svědek v hlavním líčení potvrdil, že ze čtyř mužů dva napadali obžalovaného O. Ten malý mu říkal: „Jsem tady, já tě zabiju.“ O. se otočil a začali se rvát. Řidič stál mimo, vedle auta.

M. S. konstatoval, že do baru vstoupili čtyři mladíci, bylo jim řečeno, že se zavírá, ten největší stál u východu u televize, kývli na sebe s O. a vyšli na ulici. Došlo k nějakému sporu. Strkali se. Mezi O. a malým tmavým mužem začala rvačka. Neví, kdo přímo udeřil první. Oddělili je od sebe. Začala hádka mezi O. a těmi dvěma agresivnějšími. Odtáhli O., který nabízel, že si popovídají příští den, ale ten malý tmavý jako by to neslyšel. O. chtěl těm dvěma podat ruku, ten první muž mu podat ruku nechtěl. O. nastoupil do auta a on se vrátil do baru. Pak viděl přes okno, že zase začala strkanice. Vyšel ven. Ten vysoký muž tam v té chvíli nebyl, pak přišel a bylo vidět, že kulhá.

V hlavním líčení svědek potvrdil, že O. se snažil konfliktu vyhnout, ale ten vysoký kluk (pošk. Z.) s tím nesouhlasil. Vrátil se do restaurace a vyšel pak opět ven, když viděl, že se obnovil konflikt mezi poškozeným S. a obžalovaným O. Poškozený Z. tam v té chvíli nebyl. Ti dva upadli na zem, pak znovu vstali, pak znovu upadli a pak O. sám vstal, odešel a odjel. Viděl, že O. něco spadlo a on to zvedl, ale co to bylo neviděl, byla noc. Pád, o kterém hovořil,

byl pád na záda, kdy jeden upadl na záda a druhý byl vlastně shora, ale který v které pozici, to už si nevzpomíná.

V jedné chvíli jeden z těch zbývajících dvou, mladík nevysokého růstu, se nim obrátil a ptal se „proč tady stojíte“, a řekl takovou frází „chceš dostat do držky granátem?“ Vzal to vážně, protože oni byli hodně napití.

Dále provedl Městský soud dokazování listinnými důkazy, z nichž jako významnější lze zmínit protokoly o ohledání místa činu s fotodokumentací, odborné vyjádření mechanoskopické zaměřené na defekty na oblečení poškozených Z. a B., alkoholové testy poškozeného Z. - 0,30 g/kg, T. - 0,00 g/kg, S. 1,18 g/kg a M. - 0,26 g/kg, opis rejstříku trestů, protokol o provedení rekonstrukce s DVD a fotodokumentací a odborné vyjádření kriminalistika, odvětví genetika a biologie.

V hlavním líčení byl proveden důkaz znaleckým posudkem soudně lékařským s fotodokumentací pitvy a výsledkem znalce MUDr. Petra Tomáška a soudně lékařským posudkem a výsledkem znalce MUDr. Petra Tomáška k poranění poškozeného Z.

Soudně lékařský posudek k poranění poškozeného S. B. konstatuje, že bodná rána pravého třísla vznikla účinkem ostrého hrotnatého plochého nástroje, například nože, který do místa v bodu působil šikmo zdola nahoru, prudce a nejméně střední intenzitou. Nelze vyloučit, že při průniku nástroje od místa v bodu z povrchu do vodního kanálu a zpět nedošlo k pootočení nástroje kolem jeho dlouhé osy, případně k dvojímu bodnutí při neúplném vytažení nástroje z rány.

Bodná rána pravého stehna vznikla účinkem ostrého hrotnatého plochého nástroje, například nože, který působil v místě v bodu nejméně střední intenzitou - přesný směr vedení nelze určit.

Povrchní bodná rána břicha na levém boku vznikla účinkem téhož nástroje, který působil do místa v bodu z pohledu poškozeného zleva, a to relativně malou intenzitou. Bodná rána levého předloktí podnikající do svalu na přední straně horní části předloktí vznikla účinkem opět stejného nástroje do místa v bodu působil nejméně střední intenzitou a pronikal směrem dolů, tedy ve směru od lokte k zápěstí.

Pořadí vzniku jednotlivých poranění nelze určit. Bodná rána pravého třísla vedla k přetěti pravé zadní kyčelní tepny jakožto důležitého orgánu s masivním velmi závažným tepenným krvácením. Toto poranění by bez léčby bylo samo o sobě v každém případě smrtícím poškozením na zdraví. Obecně lze u srovnatelného poranění připustit, že jsou-li podmínky pro rychlou zástavu krvácení v rámci přednemocniční neodkladné péče a zároveň i neodkladnou z vitální indikace provedenou operaci se zjištěním rozsahu poranění a jeho definitivním ošetřením, mohla by v některých případech vést k záchraně života. Všechny léčebné úkony jsou ale od počátku léčby prováděny se značně nejistou prognózou.

Bodná rána pravého stehna pronikající až do svalu na přední straně stehna s protětím drobných svalových tepenných a žilních větví je zpravidla při nekomplikovaném průběhu hojení středně závažnou poruchou zdraví, která nemá zcela přechodný ráz, nevede sama o sobě k přímému ohrožení na životě a ze soudního lékařského hlediska dosahuje závažnosti ublížení na zdraví.

Povrchní bodná rána břicha na levém boku pod pronikla pouze do podkoží a nevedl k narušení žádné větší cévy. Šlo by o poruchu zdraví přechodného rázu odpovídající lehkému poškození na těle a nedosahující ze soudně lékařského hlediska závažnosti ublížení na zdraví

Bodná rána levého předloktí pronikající mezi svaly na přední straně horní části předloktí by byla středně závažnou poruchou zdraví dosahující ze soudně lékařského hlediska závažnosti ublížení na zdraví

Znalci konstatovali, že bezprostřední příčinou smrti S. B. byl pokrvácivý šok. K němu došlo následkem vícečetných bodných poranění, provázených velkou krevní ztrátou a na ni navazující těžkou porúrazovou poruchou krevní srážlivosti.

Soudně lékařský posudek k poranění pošk. A. Z. konstatoval, že poškozený utrpěl povrchní bodnou ránu zad, bodný kanál zasahoval do podkoží, vbod se nacházel na rozhraní bederní a hýžd'ové krajiny vlevo zevně v čáře zadní pažní. Dále utrpěl bodnou ránu na zevní straně levého stehna. Bodné rány mohly vzniknout účinkem ostrého hrotnatého a plochého nástroje, například nože, který působil nejméně střední intenzitou, a to z pohledu poškozeného zleva. Zajištěný nástroj je ke vzniku poranění dobře způsobilý. Poškozený udával, že hojení ran bylo komplikováno hnisavým zánětem, který omezoval možnost využití funkcí levé dolní končetiny asi po dobu jednoho měsíce. Objektivně nelze mít tyto komplikace za prokázané. V obecné rovině představují bodné rány zasahující do podkoží, při nekomplikovaném průběhu hojení, nezávažnou poruchou zdraví přechodného rázu. Jde o drobné uškození na zdraví. Nejde závažností o ublížení na zdraví.

Významný byl rovněž posudek psychiatrický a psychologický, jehož autory byli MUDr. Petr Kubej a PhDr. Jirí Klose. Znalci konstatovali, že XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. V době hodnoceného skutku byl střízlivý a nebyl ani pod vlivem jiné látky s účinky na psychiku, Z psychiatrického hlediska lze jednání hodnotit jako takzvané zkratkové jednání, kdy je stupňovaná vnitřní tenze v konfliktu jedincem řešena náhlou akcí, které nepředchází odpovídající boj motivů. Zkratkové jednání bylo syceno afektem zlosti a nejspíše také strachu z přesily. Nicméně xxx rozumové schopnosti obviněného s velkou rezervou postačovaly k tomu, aby domýšlel možné důsledky použití nože ve rvačce. Schopnosti rozpoznávací byly zachovalé, schopnosti ovládací byly mírně, forenzně nevýznamně snížené v rámci zkratkového jednání. Je schopen plnohodnotné účasti na trestním řízení. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Nebylo prokázáno organické poškození CNS. Nebyla prokázána přítomnost s osobností svázaných primárně agresivních rysů. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Prognózu resocializace hodnotí znalci jako reálnou, možnou, tedy velmi dobrou, vyjádřenou bodem 2 na orientační pomocné škále 1 až 7. Obecná věrohodnost není závažně narušena, obžalovaný M. je přiměřeně schopen správně vnímat, zapamatovat si a reprodukovat prožité události. Bude-li trestní jednání soudem prokázáno, pak z úzce psychologického hlediska v motivaci ani realizaci posuzovaného jednání není zřejmé uplatnění žádných patických motivů, ani jiných psychopatologických mechanismů, nebylo syceno faktury duševní nemoci ve vlastním smyslu, a to jak v motivaci jednání, tak strukturách volního aktu. Nejednal pod vlivem chorobných příznaků psychotického rázu, například bludů, poruch vnímání či vědomí, jeho spjatost s realitou nebyla chorobně narušena. Posuzované jednání bylo motivačně i realizačně afektogenně podmíněné, kdy primárním zdrojem prožívaného negativního emočního vztahu byl vzniklý konflikt a pravděpodobně i obava z napadení více osobami. Nejednalo se však o afekt či afektivní jednání na základě chorobného rozhodnutí, čili nejedná se o patický afekt.

Znalec MUDr. Petr Kubej v hlavním líčení konstatoval, že obž. M. jednal v mimořádně silném afektu, v tomto duševním stavu se zužuje pozornost, která je centrovaná na předmět konfliktu, takže periferní vidění, vnímání periferních skutečností, kdo kde stál, se výrazně zužuje, skutečná vzpomínka není jasná a lze v rámci požadovaného popisu skutečností vysvětlit to, co je potom vypovídáno jako zpětná sekundární konstrukce, ale nikoli snaha o vědomé lhaní. Jde o potřebu vysvětlit skutečnosti, které skutečně v psychice zaznamenány nejsou. Znalec dále zdůraznil, že obž. M. jednal v mimořádně silném afektivním stavu, styděl se v hlavním líčení zopakovat hrubosti na adresu své matky, kdy slova „jebem ti matku“ jsou mimořádně silná slova. Obžalovaný totiž pochází z primární rodiny, která je velmi koncizní, přítomnost rodinných příslušníků v jednacím síni svědčí o tom, že rodina není volná, ale má mimořádně pevné vztahy a pokud v takovéto konstelaci osobní a citové je posuzovaný mladý muž vystaven takhle urážlivým výrokům, tak samozřejmě jej to velmi rozrušuje. Lze potvrdit, že byl silně rozrušený ještě nejméně hodinu poté, afektivní reakce, která následovala poté, co znalci líčil to co prožíval, opakovaně lakrimoval. Dotyčný je citlivým, slušně vychovaným mladým mužem, který se dostal naprosto nečekaně a v průběhu několika minut do situace extrémní emoční zátěže a proto znalci ve svém posudku hovoří o zkratkovém jednání. Prezentované úmysly, že chtěl poškozené zastrašit nožem, jsou jen zpětným vysvětlením situace, která by se bývala dala jednoduše řešit tím, že by z auta už nevystoupil, řidiči K. by řekl, aby sehnal pár lidí, kteří by jim za 50 euro druhý den pohlídali byt a nic by se nestalo. Ale takto chladného a racionálního uvažování obžalovaný M., ve stavu, ve kterém jednal, nebyl schopen.

Městský soud v Praze pak hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu, aby došel k následujícím závěrům:

Obž. O. M. využil krátce po půlnoci 17. 2. 2012 možnosti počkat v restauraci xxx v ulici xxx xxx na příjezd auta, kterým ho měl I. K. odvézt domů k přítelkyni S. L. na xxx xxx. Po příchodu čtyř podnapilých mladíků došlo mezi ním a jedním z mladíků, poškozeným A. Z., k slovnímu konfliktu, který, jak tvrdí obžalovaný a potvrzují svědci A. T. a A. S., vyvolal A. Z. Opačné tvrzení poškozeného Z. považuje nalézací soud s ohledem na výpovědi uvedených nezaujatých svědků, ale i vzhledem k přesile čtyř proti jednomu, za nevěrohodné. Před restaurací, kam všichni vyšli, malicherný konflikt pokračoval a přes snahu obžalovaného O. M. o smírné řešení, jíž dokládají svými výpověďmi A. T., A. S., ale dokonce i M. S. a R. M. (zmiňující oslovování protivníků obžalovaným M. smířlivým oslovením „bratře“), eskaloval až ve fyzické napadení obžalovaného poškozeným S. B. Společníci S. B. toto jednání ve svých výpovědích pomíjejí, nicméně soud zde uvěřil svědkům z řad zaměstnanců restaurace xxx, kteří v tomto smyslu vypovídají a shodují se i s tím, jak popisuje konflikt sám obžalovaný O. M. Městský soud v Praze neuvěřil ani tvrzení svědka M. S. o tom, že jej vyzýval ke rvačce svědek I. K., když svědci z řad pracovníků xxx nic takového nepotvrzují a svědek K. popírá. Agresivně se naopak následně projevil M. S., jak popisuje A. T., který neměl podle názoru Městského soudu v Praze důvod v této věci vypovídat nepravdivě.

Zdá se s odstupem doby nepochybné, že obžalovaný O. M. měl možnost po nastoupení do vozidla říct jeho řidiči I. K., aby rychle odjel, ale třeba uznat, že se jedná o závěr vyvozený v situaci klidové, bez emoční zátěže, bez stresu a rozrušení. Obž. O. M. však byl rozrušen z útoku slovního a fyzického, k němuž nezavdal žádnou příčinu, a ať se snažil jakkoliv, neodvratitelného. Obžalovaný M. zmiňuje také svůj strach, umocněný tím, že stál sám proti přesile čtyř osob. Na tom nemění nic fakt, že dvě z těchto osob byly agresivnější než zbývající dva mladíci. Tento stav se mohl změnit kdykoliv, všichni čtyři stáli při sobě, všichni také byli, na rozdíl od obžalovaného, pod vlivem alkoholu, a on je, zcela důvodně, vnímal jako

jednotnou skupinu. Nakonec následnou bezdůvodnou agresivitu M. S. zmiňuje i A. T. Rozrušení obž. O. M., mající původ v agresivním jednání poškozených i v bezdůvodných a velice hrubých urážkách na adresu jeho i jeho matky, akcentují ve svém znaleckém posudku a při výslechu v hlavním líčení znalci MUDr. Petr Kubej a PhDr. Jiří Klose. Městský soud v Praze konstatoval, že znalecký posudek a výpovědi znalců byly přesvědčivé a nebylo shledáno nic, co by zjištění a závěry znalců oslabovalo. Ve shodě se znalci proto Městský soud v Praze dospěl k závěru, že obžalovaný M. se nacházel ve stavu velkého rozrušení, vyvolaného strachem z poškozených a jejich kamarádů a též vyvolaného zavrženímhodným jednáním poškozených, vulgárním způsobem urážejících jak obžalovaného, tak i zejména jeho matku. Zde nelze odhlédnout od faktu, že obžalovaný pochází z kulturního prostředí nesrovnatelně hlouběji a dramatičtěji prožívajícího přednesené urážky, než jak je vnímají stredo-evropané, či speciálně Češi. To ostatně stvrzuje i výpověď otce obžalovaného, xxx prokurátora xxx xxx Azérbájdžánu. Znalci MUDr. Kubej a PhDr. Klose při hodnocení stavu obžalovaného M. konstatovali, že nebyl schopen racionálně vyhodnotit situaci a ujet, obžalovaný se rozhodl v souladu s výzvami poškozených Z. a B. vystoupit z auta a konflikt vyřešit bez odkladů. Buď poškozené zastrašit, jak prezentuje sám, nebo získat pocit sebejistoty či na ně nožem zaútočit. Nepochybné je to, byť se svědek I. K. k vlastnictví nehlasí, že obžalovaný nůž sebral v jeho autě, protože pokud by jej měl u sebe dřív, jistě by to dal i dřívě najevo. Je tedy otázkou, z jakého důvodu obžalovaný M. nůž z vozidla bral. Jeho vysvětlení, že pouze k zastrašení poškozených hodnotí znalci jako zpětnou sekundární konstrukci, nikoli však jako vědomé lhaní. Poškozený Z. a svědci S. a M. popisují jednání obžalovaného po vystoupení z auta jako nevyprovokované. Podle nich obžalovaný bezdůvodně zaútočil. Naproti tomu obžalovaný M. a svědci K. a T. popisují, že obžalovaný byl po vystoupení atakován poškozeným Z. Jak bylo již výše popsáno, konflikt vyvolal pošk. A. Z., který ho společně s poškozeným B. také vyzýval, aby neodjížděl a vyřídil tuto věc s nimi, a obžalovaný také po vystoupení z auta zaměřil svou pozornost na něj. S ohledem na průběžný vývoj situace, a s přihlédnutím k výpovědím svědků K. a zejména T., uvěřil nalézací soud tvrzení obžalovaného, že v dané chvíli reagoval na rozvíjející se útok ze strany poškozeného Z. a neuvěřil naopak, že tohoto poškozeného obžalovaný napadl ve chvíli, kdy ten ani nevěděl, že se k němu blíží. Je přitom zcela nepochybné, že obž. M. měl v danou chvíli možnost s nožem zaútočit proti jakémukoliv místu na těle pošk. Z. Pokud by býval jednal v úmyslu poškozeného usmrtit, nikdo mu v tom nemohl zabránit, když nikdo další v této chvíli proti němu nestál a poškozený Z. netušil, že obžalovaný drží v ruce nůž. Rány, které však obžalovaný M. poškozenému Z. způsobil byly nepřilíš hluboké, nesměřovaly proti životně důležitým orgánům a nezasáhly životně důležitá místa a nakonec ani nezpůsobily poškozenému nic více než uškození na zdraví, jehož závažnost nedosahovala ublížení na zdraví. Takto hodnotí způsobená poranění znalec u odvětví soudního lékařství a Městský soud v Praze neshledává nic, co by tyto závěry vyvracelo. Svědci pak popisují, že se poškozený Z. dal na útěk, krátce byl pronásledován obžalovaným M. a ten poškozeným S. B. A. T. a I. K. popisují následné napadení obžalovaného O. M. poškozeným S. B., další svědci jen popisují jejich vzájemnou potyčku, aniž by dokázali specifikovat, jak k ní došlo. Svědek A. S. uvádí, že poškozený B. na obž. M. křiknul: Pojď sem, já tě zabiju. Podstatné je, že v rámci tohoto střetnutí, jež popisuje podrobněji i svědek S., který je pozoroval z výše čtyř pater nad ulicí, došlo k opakovanému bodnutí poškozeného S. B. Soudně lékařský posudek shledává, že poškozený S. B. byl zasažen ranami nožem do pravého třísla a stehna, levého boku a předloktí, tedy do míst, která nenasvědčují cílenému útoku vedenému s úmyslem protivníka usmrtit. O. M. popsál, že poškozený se na nůž nabodl v jedné sám, nůž na chvíli upadl na zem a on ho zvedl v obavě, aby ho poškozený B. nepoužil proti němu. Tvrzení o vzniku poranění třísel tak, jak je popsál obžalovaný M., tedy nabodnutí se na nůž při kopu kolenem, znalec z odvětví soudního lékařství vyvrací. Pravdou tedy je, že nůž obžalovaný ponechal otevřený,

podle svědka S. souboj probíhal tak, že jeden druhého bil pěstmi, druhý do něj jakoby bodal. Musel tedy přinejmenším vědět, že poškozenému může způsobit vážnější poranění. I zde však platí, že obžalovaný měl opakovaně možnost zasáhnout poškozeného do míst, kde se nacházejí životně důležité orgány a že tak neučinil. Podle svědka M. S. se oba soupeři dostali opakovaně na zem, kdy jeden byl nad druhým, a ať byl obžalovaný M. tím, kdo byl vespod nebo tím, kdo byl nahoře, mohl kdykoliv v této době protivníka zasáhnout do oblasti prsou či břicha a usmrtit jej. Za takto zjištěného stavu věci nemohl nalézací soud dospět k závěru, že by obž. O. M. měl v úmyslu zavraždit poškozeného S. B., tím méně pak poškozeného A. Z., kde nakonec i sám intervenující státní zástupce od své původní právní kvalifikace ustoupil.

Při zvažování právní kvalifikace jednání obžalovaného O. M. se Městský soud v Praze se zabýval i otázkou nutné obrany, nadnesenou obhajobou. Ve vztahu k poškozenému Z. by snad bylo možné přisvědčit, že obž. M. jednal v jejím rámci, když poškozeného útočníka zahnal na útěk, aniž by mu ublížil na zdraví. V případě poškozeného S. B. však Městský soud v Praze musel konstatovat, že jmenovaný na něj zezadu naskočil ve chvíli, kdy další zúčastněné i nezúčastněné osoby byly několik metrů opodál a do rvačky v dané chvíli nezasahovaly a poškozený Z. před obžalovaným daleko utekl. Na straně obžalovaného M. byla výšková převaha, v minulosti se zabýval boxingem. Poškozený B. byl o hlavu menší postavy, v zásadě srovnatelné váhy. Ovládal, neznámo do jaké míry, bojové umění sambo a tuto část rvačky měl podle jednoho ze svědků uvést zvoláním, že obžalovaného zabije. V daném okamžiku však ve skutečnosti hrozilo obžalovanému, pokud by ve rvačce podlehl, v určité nadsázce, pouze rozbití úst, ale nebyl ohrožen na svém životě. Na místě bylo několik osob, které by nepochybně, nutno zdůraznit neozbrojenému, S. B. zabránily v nějakém smrtícím útoku, pokud by ve rvačce obž. M. podlehl tak, že by nebyl schopen se dále bránit. Použití nože proti tělu poškozeného S. B. představovalo použití prostředku nepřiměřeného povaze a hrozbě útoku, a to nepřiměřeného zcela zjevně. Výše popsání skutečnosti, kdy obž. O. M. do poškozeného S. B. bodal, zatímco ten na něj útočil pěstmi, viz svědecká výpověď J. S., také vylučují další eventualitu nadnesenou obhajobou, tedy ublížení na zdraví z nedbalosti. Při popisovaném útoku nožem nepochybně hrozila významnější poškození zdraví poškozenému B., přinejmenším při útoku nožem na nohu či ruku hrozí přetětí šlach a vědomí této možnosti je dáno každému duševně zdravému dospělému člověku. Podle znalce z odvětví soudního lékařství nebyly rány mířeny do míst, kde se nacházejí životně důležité životní orgány, tak jak je vnímají laici.

Městský soud v Praze proto uzavřel, že ve vztahu k poškozenému S. B. došlo k požití zbraně mimo rámec nutné obrany, obžalovaný přinejmenším věděl, že může použitým nožem způsobit těžké poranění poškozenému a byl s tím srozuměn. Nejednal v úmyslu poškozeného usmrtit, nicméně došlo k zasažení místa v třísele, kde se nachází pravá zadní kyčelní tepna a v důsledku toho došlo k masivním tepenným krvácením a následně ke smrti. Jednal ve stavu silného rozrušení z poškozených a z jejich vulgárních urážek na adresu zejména jeho matky.

Po právní stránce kvalifikoval Městský soud v Praze jednání obžalovaného O. M. jako zločin ublížení na zdraví z omluvitelné pohnutky podle § 146a odst. 1, odst. 5 trestního zákoníku, jehož znaky skutkové podstaty naplnil jak po stránce objektivní, tak po stránce subjektivní.

Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel soud ze všech okolností případu, z osoby pachatele, nebezpečnosti jeho jednání pro společnost a z možností jeho nápravy a ve smyslu ustanovení § 38 trestního zákoníku, s přihlédnutím k polehčujícím okolnostem dle § 41 a přitěžujícím okolnostem dle § 42 trestního zákoníku, pak konstatoval:

Jednání obž. O. M. bylo vyvoláno jednáním poškozených, jimiž, a jejich kamarády, se cítil být ohrožen. Ač se snažil konfliktu vyhnout, dostal se do situace, kdy měl pocit, že nemá jiného východiska. Ovlivněn byl též urážkami na svoji adresu, ale i velice urážlivými, pro obžalovaného, navíc v přítomnosti matky a dalších členů rodiny, v jednacích síních nereprodukovatelnými projevy na adresu jeho matky.

Nebýt nepřístojného jednání poškozených, odebral by se toho dne v poklidu domů ke své dívce a nikdy by zřejmě nestanul před soudem jako obžalovaný.

K osobě obžalovaného nebyly shromážděny žádné poznatky negativního charakteru, rovněž v rejstříku trestů nemá žádný záznam. Do spisu byly založeny pozitivní zprávy z místa trvalého bydliště v rodné zemi.

V době spáchání trestného činu byl ovšem schopen rozpoznat společenskou škodlivost svého jednání a také jeho schopnosti ovládací byly sníženy pouze mírně, forenzně nevýznamně, v rámci zkratkového jednání.

V průběhu hlavního líčení dal obžalovaný dostatečně jasně najevo, že lituje smrti poškozeného a bolesti, kterou způsobil jeho rodině. Rodině poškozeného S. B. se v jednacích síních omluvil i otec obžalovaného.

Městský soud v Praze konstatoval, že je tedy namístě uložit trest odnětí svobody na samé spodní hranici zákonné trestní sazby ustanovení § 146a odst. 5 trestního zákoníku, tedy v délce dvou let, avšak s ohledem na závažnost následku jednání obžalovaného, který ve rvačce jeden proti jednomu použil proti protivníkovi nůž, jakožto trest odnětí svobody nepodmíněný. Pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s dohledem.

Obžalovaný při útoku proti tělu poškozeného S. B. použil nůž, o kterém prohlásil, že patří I. K., z jehož auta nůž vzal. Svědek K. popírá, že by takový nůž v autě měl a tvrdí rozhodně, že jej obžalovanému M. nedal. Za této situace, kdy nebylo vyjasněno, komu vlastně nůž patří, rozhodl nalézací soud tak, že nůž, jakožto zbraň použitá proti tělesné integritě jiné osoby, se zabírá.

Městský soud v Praze zvažoval, zda je třeba ukládat obž. M. trest vyhoštění a dospěl k závěru, že není namístě takovýto trest ukládat. Vycházel zejména z faktu, že trestná činnost byla výsledkem souhry okolností, které si obžalovaný nepřál, snažil se jim vyhnout, ale nakonec je nezvládl. Jde o studenta dosud řádně žijícího, pocházejícího z funkční a soudržné rodiny, a lze důvodně předpokládat, že tato trestná činnost byla naprosto ojedinělým excesem z jinak řádného způsobu života. Trest vyhoštění se jeví nadbytečným i s přihlédnutím k tomu, že lze důvodně předpokládat, že si odchod z České republiky dobrovolně nepochybně zvolí obžalovaný O. M. sám, aby se vyhnul případnému střetu s osobami blízkými zemřelému S. B.

V průběhu trestního řízení se ani poškození, ani jejich pozůstalí, ani zdravotní pojišťovna nepřipojili k tomuto řízení s požadavkem na náhradu škody a proto tedy o takovém požadavku nemohl soud rozhodovat.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od doručení jeho opisu podat odvolání k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.

Odvolání mohou **podat státní zástupce** pro nesprávnost jakéhokoliv výroku, **obžalovaný** pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, **zúčastněná osoba** pro nesprávnost výroku o zabrání věci a **poškozený** pro nesprávnost výroku o náhradě škody, a to též proto, že příslušný výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání **musí být** v dané lhůtě **odůvodněno** tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce musí uvést, zda odvolání podává, byť i zčásti, **ve prospěch či v neprospěch** obžalovaného.

Odvolání **má** odkladný účinek.

V řízení proti uprchlému může odsouzený **do osmi dnů** od doručení rozsudku podat **návrh na jeho zrušení**. V znovu provedeném řízení nemůže dojít ke změně v neprospěch obviněného.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích má možnost požádat o **vyrozumění** o konání veřejného zasedání **o podmíněném propuštění** z výkonu trestu odnětí svobody.

Žádost poškozený podává Městskému soudu v Praze.

V Praze dne 13. 11. 2012

JUDr. Petr Novák
předseda senátu

Za správnost: Martina Šibová